

[Hauge.]

afgjort imod en Regulering af vor Udenrigshandel ved Hjælp af Toldpaalæg, og dette Partis Stilling er formodentlig den samme i Dag. Det er vel ogsaa særlig som Følge deraf, at der ikke i det af Det konservative Folkeparti i Fjor og i Aar i Folketinget fremsatte Lovforslag om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Støtte for den danske Ekspost m. m. er mindste Antydning af, at Det konservative Folkeparti mener, at den indirekte Importregulering kan anvendes netop nu som Afløsning af den hidtil gældende, og dog er Forholdet dette, at Det konservative Folkeparti ganske sikkert vil erkende, at anden Afløsning er ikke tænkelig under de Forhold, som vi nu har. Forholdet er vel ogsaa det, at Det konservative Folkeparti som Parti nødvendigvis, fraregnet hvad en mindre ansvarlig Fløj af Partiet kan tillade sig, maa nære den Anskuelse, at den principielle Fravigelse fra det nu gældende og i over 6 Aar opretholdt System kun er tænkelig, saaledes at Importafgifter anvendes til Begrænsning af en uønsket Import, det være sig af valutamæssige eller beskæftigelsesmæssige Aarsager. Det undrer mig derfor noget, at Det konservative Folkeparti, saaledes som dette Lovforslag viser, har forladt sit principielle Standpunkt, thi det ærede Parti og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan vel ikke være blind for, at Partiets Lovforslag ikke er fyldestgørende som direkte Importregulator.

Det kan ikke nytte at henvise til, at de handelspolitiske Forhold er ændret siden Januar 1932, for de er kun ændret til det bedre for os derved, at vi har haft den direkte Importregulator at støtte os til i Henhold til Valutaloven. Man kan ikke fremvise blot et eneste Eksempel af Værdi paa, at det er lettere nu i 1937 at eksportere danske Varer til Udlandet, end det var i 1932. Naar vi desuagtet siden 1932 har formaaget at skabe os en meget bedre Stilling i vor Samhandel med Udlandet, skyldes det den Omstændighed, at vi har haft vore Importbestemmelser at støtte os til. I Læ af disse har vi kunnet slutte Handelsaftaler, hvorved vor økonomiske Stilling er blevet en helt anden og meget bedre end i 1932. Selvfølgelig har den direkte Importregulering været besværlig nok i mere end een Henseende. Jeg har hverken som Handelsminister eller senere lagt Skjul paa, at Besværlighederne var til Stede, og jeg skulde med Tilfredshed have accepteret bedre Foranstaltninger, om saadanne havde

kunnet anvises, men hidtil har jeg ikke hørt noget til saadanne. De Konservatives Toldkrav har Partiet næppe været helt enig om, og selv om Partiet var enig derom, vilde det afgjort ikke til denne Dag have været muligt at praktisere dem i større Omfang, hvad enten man tog udenrigspolitiske eller indenrigspolitiske Forhold i Betragtning.

Hvad Partiet Venstre angaar, er Forholdet jo det, at dette Parti fra gennem sin Ordfører at være Initiativtager i 1932 til Oprettelsen af Valutacentralen simpelt hen har forandret sig til at være Tilhænger af en Katastrofeteori paa det økonomiske Omraade. Jeg gaar nemlig ud fra som givet, at Partiets ledende Personligheder ikke kan tro paa, at Danmark kunde undgaa et økonomisk Sammenbrud og omfattende sociale Forstyrrelser, dersom man praktiserede det af Venstres Folk og Venstres Presse anbefalede med Hensyn til Importens Regulering, eller rettere Ophevelsen af de regulerende Importforanstaltninger.

Ser man imidlertid nøgternt og sagligt paa den økonomiske Udvikling i dette Land siden 1932, maa man nødvendigvis erkende, at Danmark i 1937 er væsentligt bedre stillet end i 1932. Og dette er faktisk det afgørende ved Bedømmelsen af vort Systems Anvendelse, thi man kan ikke i nogen Henseende henvise til, at den internationale Samhandel er blevet lettet i de mellemliggende Aar, tværtimod: Import- og Eksporttallene i Aarene 1932—37 taler deres tydelige Sprog over for den Kritik, der er øvet.

Vor Eksport beløb sig i 1932 til 1.132 Mill. Kr. mod Aaret før 1.333 Mill. Kr. Den steg i 1934 til 1.235 Mill. Kr., og i 1936 var den steget til 1.380 Mill. Kr. Og endelig har vor Eksport i de første 9 Maaneder af 1937 været 1.166,2 Mill. Kr. mod kun 1.020 Mill. Kr. i de tilsvarende Maaneder i 1936, altsaa en Stigning paa 145 Mill. Kr.

Og Importforøgelsen svarer naturligvis dertil. Hvis nogen vil paastaa, at det danske Samfund i den forløbne Periode har lidt svære Savn med Hensyn til Importvarer, tør jeg sige, at man gør sig skyldig i en urimelig Vurdering af vor virkelige Stilling. De Savn, vi har maattet paalægge os i de forløbne Aar med Hensyn til at undvære fremmede Varer, har været for lidet at regne i Forhold til de Fordele, vi har haft ved at bevare Landet for økonomiske Rystelser og sociale Forstyrrelser, som vi ellers ganske utvivlsomt vilde have